

Naročnina: doma na skü-
pni naslov mesečno 2 D.,
na posameznoga 2 Din.
50 par.

V inozemstvo mesečno
6 Din, Z. M. Listom, M.
Ogracekom i kalendarom
letno 100 Din.

Plačati se mora bar me-
sečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVI SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava v Črensov-
cih, Slov. Krajina.

i oglasna taksa po
Popust po dogovori.

Višji pastir, bodi pozdravljen!

Gda izide ta številka Novin, stopi na tla Slovenske krajine naš Višji pastir, dr. Tomažič Ivan Jožef, lavantinski knezoškof i apostolski administrator Slovenske krajine. Prihaja med nas, da okrepi s svetim Duhom mladino lendavskoga dekanata. V lepom maji prihaja, gda se Marijina dečica zbira okoli maternoga oltara i Njej, materi posvečuje svoje življenje, da bi bilo Njenomu spodobno. Prihaja v tistom maji, šteroga je Kristušov namestnik določo, da je spomin Marijine zmage, Marijinoga lübečega maternoga Srca; prihaja, gda Cerkev obhaja god Marije Pomočnice; gda Cerkev obhaja stoletnico bratovčine Marijinoga Srca, štero je sprosil neštetim milijonom grešnikov povrnjenje kak i neštetim milijonom pravičnih stanovitnost, srečno smrt. Pod varstvom Marijinoga maternoga Srca prihaja tak k nam naš Višji pastir. Kak vesela slika! Rožice cvetejo na pot našega Višjega pastira. Rožice, podobne jakosti, ki jih je gojilo Marijino materno Srce! Rožice na pot Višjega pastira, ki tak goreče lübi svojo i našo nebesko Mamiko, ki tak rad počiva na njenom maternom Srci, da na Njem vživa blaženost rešenja düš i da se na Njem razjoče, gda vidi blodne ovce, za šterimi zobstom stegüje svoje lübeče roke v rešitev, ar bežijo pred njim. V tom maternom Srci najde naš Višji pastir svetlo zvezdo, štera ga vodi po trnjavoj poti višjepastirske službe, štera je posebno v denesnjih časaj težavna kak strma steza na skliskih pečinah.

V to materno Srce zročimo mi v tom tjedni našega Višjega pastira i je prosimo, naj jih vodi med nami te dni s svojov velikov maternov lübeznostjov; naj jih vodi s svojov velikov smilenostjov; naj jih vodi s svojov velikov odločnostjov; naj jih vodi s svojov velikov svetlostjov; naj jih vodi s svojov tolažbov; naj jih vodi s svojimi uspehi; naj jih vodi s svojov stanovitnostjov; naj jih vodi s tistim svetim Duhom, ki je napuno to materno Srce do vrha, da z istim sv. Duhom napunijo naše firmance i istoga sv. Düha povnožijo vu düšaj že firmanih. Marijino Srce naj te pripela k nam i obdrži pri nas, Višji pastir! V tom Srci bodi od nas, tvojih ovčic, iz srca pozdravljeni!

NEDELA

v osmini Vnebohoda.

Berilo iz pisma svetoga apoštola Petra: Prelübi! Bodite pametni i trezni, da te mogli moliti. Pred vsem mejte močno lübezen med sebov, ar lübezen pokrije množino grehov. Boditi eden do ovoga gostolübní, brez godrnjanja. Dvorite eden ovomi kak dobri oskrbniki vngotere milosti bože, vsakši z darom, kak ga je dobo. Če što govori, govori kak bože reči. Če što dvori, dvori kak z močjov, ki jo davle Bog, da se bo v vsem slavio Bog po Jezusu Kristuši, našem Gospodi.

Evangelij (Janoš 15). Tisti čas je pravo Jezus svojim vučenikom: „Gda pride Tolažnik, ki ga vam jaz pošlem od Oče, Düh istine, ki shaja od Oče, bo on svedoč od mene. Pa tüdi vi bote svedočili, ar ste od začetka pri meni. To sem vam povedao, da se ne pöhüjšate. Iz shodnic vas bodo izobčevali; pride celo vöra, da bo vsakši, ki vas vmori, mislo, da slüži Bogi. I to včinijo, ar so ne spoznali ne Oče, ne mene. A to sem vam povedao, da se bote, gda pride vöra za to, spominjali, da sem vam jaz povedao.“

„Gda pride Tolažnik... Düh istine.“

Gda se dete narodi, je istina, ka je njegova düša podoba boža, toda zamazana. Ta düša je pred Bogom mrtva, ar je brezi nadnaravnoga življenja. Sv. Düh pa jo čaka pri čüdežnom štüdenci, da bi jo oprao. On takrekoč düšo pomoči v Jezušovo rešnje krv, to je v krv onoga nedužnoga Angnjeca, ki odjemle grehe sveta.

Sv. Düh to düšo opere popunoma od vsakšega zamazka. V tistom trenotki odide iz düše prokletstvo, štero je Bog izdao v raji pred Adamom zavolo njegovoga greha. Noč zbeži, kmica mine i prvi sunčeni trak božega dopadenja spadne iz nebes na düšo. Tak se je najprle popravila naravna podoba boža na toj düši.

Sv. Düh tüdi olepša düšo z milostjov, štera se zove posvečüjoča. Položi v njo seme treh božih jakosti, to je vero, vüpanje i lübezen. V takšo düšo se on sam naseli, kak v cerkev svojo. V njoj žele ostati i kak dober vrtnar čuvati nad njenov lepoto, da bi v toj lepoti ostala pa vngolo lepoga sada obrodila za nebesa.

Potem pa sv. Düh takšo očiščeno i posvečeno düšo pridrüži kralestvi božemi na zemli, to je, svetoi Cerkví Jezušovoj. Njoj da pravico do vseh milosti, štere ma sv. Cerkev. Njoj podeli neizbrisno čast katoličanskoga krščenika, štera njemi podeli posebno slavo v nebi, či samo on žive kak more biti. Sv. Düh je nadale vučüte i vodite naših düš. To slüžbo vrši s tem, da človeki pomaga priti do spoznanja verskih istin i življenja po veri. Vera je fundament vsega nadnaravnoga življenja. Sv. Düh seme svete vere, štero je bilo vrženo pri sv. krsti, razvija toliko bole, koliko bole pride dete k pameti i ga pobožna mati začne podučavati v poglavitnih verskih istinah. Prle to seme leži v düši nerazvito, kak spi jesenska setva pod sne-

Zgodovinski spomin ob priliki férme v lendavskom dekanati.

V predzadnji številki „Novin“ smo čteli tragično smrt dva najbolšiva sinov hrvatskoga naroda: Petra Zrinjskoga i Krsta Frankopana. Zgodovini na lübo pa se moramo spomniti tüdi tretje žrtve dunajske kamarile, zemeljskoga gospoda Lendave, grof Nádasdy Franc.

Kda je izumro rod Bánffyjev, — ki so bili gospodarje Lendave — je dobo njihovo ogromno zapüščino grof Nádasdy Franc. Stara kronika pripovedava od njega, da je bio eden izmed najpametnejših možov svojega časa; pravi znanstvenik, pesnik ino zgodovinar.

Grof Nádasdy Franc (1625—1671).

Spisao je dvoje znamenito delo: l. 1656. Zbirko madžarskih zakonov ino l. 1664. „Mausoleum regni Hungariae rerum“ (Muzej za reči Vogrske kraljevine). Igrao je veliko vlogo v državnom življenji. Leta 1655. je postao veliki župan Železniške županije, poznej dvorski ceremonijar, 1664. državni sodnik, 1667. pa namestnik palatina. Bio je prvoboriteo proti reformaciji; istina da je bio prle sam tüdi pristaš nove vere. Nazlük tomi, da je bio velik častilec habsburške dinastije, ne mogeo prenašati samovolno vladanje bečkoga dvora ino kralja Leo-

polda I. Pridrüžo se je k zaroti Wesselényi—Zrinjskiovoj. Toda preden je zarota kaj dosegla, so jo izdali. S tem je bila usoda Nádasdyja tüdi zapečatena. Vlovili so ga ino zaprli v Beči. Bečki dvor ga je obtožo veleizdaje, pa je bio po ednoletnoj pravdi obsojen na smrt. Pasti je mogo, kak vngi drügi, ki so bili na poti dunajske kamarile, čeravno da se je zavzeo zanjega ves katoličanski svet, tüdi prošnja Svete Stolice ne nikaj pomagala. Obglavljen je bio 30. aprila 1671 na Dunaji.

Gumllar F.

Nedelska šola.

9. Z Bogom.

Žmetno čakaš, ali itak dočakaš deo, kda ti pri viziti povejo: „Vi lejko idete domo, za vas že ne nikše nevarnosti!“

Te reči vržejo iz postele tüdi slaboga betežnika.

„Domo... domo,“ ponavlja i se topi v skuzaj. Ne pita, kaj je — zajtra, ali noč. Sodba vučene gospode, ka za njega več ne nevarnosti, — odpre v betežniki skrito vretino moči. Šče priti domo, zato pa tüdi pride domo... Dvorjenik prinese obleko, špitalski gvant ostane v kopalnici. Slovo od prijateljev je žmetna ali kratka. „Vütro, pojütrišnjem pridem nazaj,“ misli vsaki, „ali zdaj moram vö iz te velke žute hiže.“ V belo oblečena sestra je opomin na tisto belo ženo, štera s svojov kosov straši v tihoti bolniške sobe, zato je najležejše slovo ravno od sestre, če tüdi njej so dužni betežniki največje hvale.

„Domo... domo!“

Človek je spoznao smrtno nevarnost i zdaj je srečen, da more i sme obrniti na drügo pot. Betežnik je slab, komaj hodi, ve čüti, ar je resan rešen nevarnosti, pa itak sili domo, sili iz velke žute hiže ednakosti. Da naj nam verje što, ali ne, največša sreča je v tom, ka si rešen ednakosti. Lejko si doma več, ali menje kak v špitali, maš pa pravico terjati svojo mero i ta miseo te spravi srečnoga iz velke žute hiže.

Ednok smo že povedali v našoj nedelskoj šoli, ka ne potrebno na Ruskom iskati peldo za ednako živle-

nje. Ta ednakost v življenji je točno i jasno pokazana v naši bolnicaj. Tam so vsi lüdje ednako dobro ali slabo oblečeni. Vsi majo ednake postele. Za vse vala isti hišni red. Vsi majo ednake pravice do hrane, do zdravlenja. Sestre, vertarje, zdravniki vidijo v vsakom betežniki samo trpečega človeka i nikaj več. Dajo njemi vse, kaj zmoro kasa špitala i vučenost zdravnikov. Če vse to pomaga i se betežnik reši, dobro je, če ne, nišče ne pretaka skuzé. Edna posteo je prazna, eden betežnik se je spremeno v mrtveca, to je vse. Eden človek tam ne pomeni nikaj, ar v špitali vse red i zakon. Strašen red... šteri se meri na vöre, ma porcije, — strašen zakon, šteri pozna samo betežnike, ednake dužnosti i ednake pravice, ne briga se pa za človeka, šteri ma svoje misli, šteri ma svoje i ne skupno srce.

Istina je, ka v toj ednakosti vsi majo ednako mero dobrin. Vsi dobijo svoj gvant, svojo porcijo, vsem je v ednakoj meri na pomoč sestra, zdravnik, dvorjenik, ali itak — ne iščite sreče v toj ednakosti. Lejko bi dali vsem najlepšo obleko, najbolšo hrano, najbolšo zdravniško oskrbo, itak bi ostala sreča zvün velke žute hiže. Teden dni ostani v špitali, pä spoznaš: praznosta je, strašna pomota, če iščeš srečo v ednakosti.

To se vidi celo pri skupnoj molitvi.

Molitev je pesem srca. Srce si zaspevle, moli, kda čüti potrebo, nagnenje. Srce je ne mašin, šteri na vöre dela. Srcé ne prenese nikše ednakosti. Srce zaboli, če moreš moliti, kda maš

v svetoj fermi.

Sv. Düh je nadale Tolažnik naših düš. Či človek šče svoje življenje ravnati po navuki J. Kristuša, se more zmerom bojüvati proti slabomi. Dosta težav more prenesti, dosta bolezní pretrpeti. Za vse to njemi sv. Düh da nepopisno lepe notrašnje tolažbe. Da njemi mir srca, tolažbo dobre düšnevesti, misel, da je Bog ž njim, sladkost molitve i veselo vüpanje na neskončno veliko plačilo po smrti. Na-

inan napelane misli. Prisiljena, po hižnom redi predpisana molitev je moka. Ešče vekša moka pa je, če nemaš nikše reči pri tom, kak bi se oblekeo, kak bi ti napunili skledo. Človek je živa rastlina, štera je zrasla na svoj način. Ta živa rastlina potrebuje na svoj način hrano, vlagu, sunce. Ednaka mera za vse vzeme toj rastlini ravno to, kaj je najlepše pri vsakoj rastlini — samosvojo rast, samosvoje življenje.

Vsem ednaka mera v hrani, v obleči, v pomoči skupnosti je lepo izpelana v špitali, zato je življenje v špitali trpljenje. Nesrečni lüdje želejo to špitalsko življenje razširiti tüdi v zdravo, vsakdanešnje življenje. Pamet i srce divje zakričita proti takšoj ednakosti i terjata - slobodo, - za vsakoga človeka svojo rast.

No i če se zmislimo na naše dnešnje nevole, lejko pridemo do spoznanja: ne je zato žmetno življenje, ar ne ga enakosti, ravno naopak je istina: trpimo, ar ne moremo biti slöbodni, ar ne moremo pametno rasti, delati i živeti kak to žele lübezen do bližnjega, nadale potrebe našega tela, düše i srca.

Senjače, prijatele bolševičkoga raja pošlite v špitao. Samo 14 dni naj prebijejo tam pod pritiskom moreče ednakosti, pa bodo trezni, pa bodo srečali svojo bolšo pamet. Spoznali bodo, ka je smrt prave sreče — ednaka mera za vse. Te ednake mere i njih prijatelov naj nas reši Bog dnes, vütro i na vse veke.

sledak toga je, da se pobožni kristjani čütijo jezerokrat srečnejše kak pa posvetnjaki pri vsem posvetnom veselji in vživanji.

O kak čüdivito je krščenik blüzi tretjoj božoj peršoni, sv. Dühi! Ka bi bilo iz nešternoga od nas v viheri življenja, či nas lübezen sv. Düha nebi čuvala? Koliko notrašnje tolažbe i nagibov k lübezni božoj smo že občütili v svojem življenji! O da bi vsikdar hitro poslušni bili navdihom sv. Dühal

Socialno pitanje.

Napisao kmečki dečko, član prosvet. društva.

Najvažnije pitanje našega časa je gvišno socialno pitanje. Pri njem si terejo glave največji vučenjaki ino najbolje spretni državniki se trüdiyo, kak bi navukom vučenjakov dali meso — kak bi je spravili v življenje. I nastanüvlejo krivi proroki pa lažlivi mešiasje i potegnejo ljudstva za seov temveč, kem lepša so njuva obečanja. So najmre reči, štere potegnejo za seov cele vnožine, ne da bi se te pitale če so te reči, istinske ali ne. Glavno je, da oblublajo nekaj lepoga i dobrega, štero tak žele nevolen človek. V premišnočnosti so bile reči kak: humaniteta, liberalizem i demokracija. V našoj dobi pa socializem, ali marksizem i fašizem —, reči, štere so privabile za seboj cele vnožine ljudstva.

Tak se nam dnes predstavlja marksizem* kak edino zveličaven pokret, šteri naj bi prineso trpečim delovnim stanovom odrešenje z robstva kapitalizma. Vnogi odgovarjajo na pitanje: „ka je komunizem“, s temi rečmi: to je takši navuk, po šterom je ka je tvoje moje, ka pa je moje za to pa tebe ne briga. S tem je šče nikaj ne povedanoga. Marksizem ali komunizem je dosta več.

Komunizem je izraz človečega hrepenenja po sreči. Davna tožba je, zakaj je na sveti telko trpljenja za edne, dočim se drugim tak dobro godi. I že stare senje so, da bo te komaj dobro, kda se vresniči komunizem. V našem časi je pod pritiskom kapitalizma ta miseo prevzela delavske vnožine tak globoko, da mislijo v svojoj zmoti, da za nje nega več pravice na sveti, dokeč ne bo nekšega komunizma. Ta miseo deluje v dušah i njim ne da več mira. Skem duže pa deluje, tem bole se ob njoj vüžigajo strasti, tem silnēja je, tem vekša je nje moč. Odprta moč jo samo povekša, zato ka jo grmadi v dušaj. V notranjščino pa meč i sila ne segata.

Boljševizem je pa dao komunizmi šče nekši verski značaj. Oznano je, da je vera prva kriva družabni krivic, zato ka prej s svojim oznanjanjem potrpljenja i z vüpanjom na nebesa vmarja v delavcaj slobodno zavest i zmagüjočo moč. I Marksov je izrek: vera je opij, ki uspava borbno moč. Zato, pravijo komunisti, vkrej z vero, ateizem, brezboštvo bo stvorilo delavstvu paradizom. Ka obeta vera za drugi svet, to šče dati komunizem delavstvu na tom sveti. Tak je komunizem delavska vera za te svet. I iz te vere zajema komunistično gibanje svojo moč, i ar obsega ta vera vsa vüpanja i obečavle spunjavanje vsega najbokšega hrepenenja po sreči, zato ma moč, ki je spodobna moči verskih idej.

Za borbo proti komunizmi nam je potrebno jasnosti, da znamo, ka je. Trbe ločiti med istinov i lažjov. Tüdi komunizem ma nešterne istine, — a te je vzeo od krščanstva — v fundamenti je pa zmoten, protinaraven ino protikrščanski. Zato če se ščemo boriti proti njemi, moremo biti sami dobro podkovani v istini. Naša prosvetna društva čaka v tom pogledi vnogo dela, šteroga pa se vnogi ogiblejo. Ponekod pa tüdi falijo voditelje inteligenti, voditelje, ki nedo brezbrizni do vsega, ka se dogaja, ki nedo zatopleni v svoj lastni jaz, ka zvün sebe nikaj drugo okoli sebe ne bi vidili.

* Marksizma se imenüje tüdi „znanstveni socializem“. Pred Marksom, ki je bio nemški brezveren židov, so že vnogi razmišlali od socializma, šterih zamisli je Marks mešo svoje senjarije. Razločavati pa moremo pri rečaj „socializem“ i „komunizem“. Socializem šče človečo družbo pomali ali postopoma socializirati po svojih krivih navukaj, komunizem pa šče s silov podreti kapitalistični gospodarski i družabni red. Gle-doč na vero i jakost sta pa ednoga mišljenja.

Vsem občinam!

Dne 6. junija 1936 ob 9 uri dopoldne se bo vršila pri tukajšnjem sreskem načelstvu javna dražba zaplenjenega orožja in municije. Opozarjam vse reflektante, oziroma licitante, da imajo pravico licitirati samo one osebe, ki bodo imele nabavno dovoljenje za nabavo orožja.

Kdor hoče licitirati, naj si takoj pre-skrbi nabavno dovoljenje, ker se brez tega dovoljenja nikdo ne more udeležiti licitacije. Prednje dostavljam radi znanja in razglasitve na krajevno običajen način.

Dr. Bratina s. r. sreski načelnik.

POSLANO.*

G. Benko, Budin, notar Koder, M. krajina i Seljačka sloga

ali z drugov rečjov: Kompanija, štera pripovedavle, da nema med seboj nikše „veze“.

G. Benko v predzadnjój Murskoj krajini pripovedavle, da nema nikše „veze“ ne z Budinom, ne s Seljačkov slogov i da tüdi Budin nema nikše „veze“ z Murskov krajinov. Pri tom pa poveličavle naprej sebe, da je on tak velki, da njemi mi po značaji niti do kolena ne segnemo i da se je on z lastnov sposobnostjov i pridnostjov spravo na tak visoko mesto, da tak visoko naš pogled spoj ne segne. Murska krajina je samo to pozabila napisati, kak je njeni gospodar tüdi debeli pa žmeten, pa kak smo proti njemi mi vsi prave trlice pa lehkak perje. Murska krajina pravi dale, da so nam politične prilike skakalna deska, od štere se poganjamo zdaj na levo, zdaj na desno, narod pa da zna ceniti značaje, kakši da je g. Benko, šteromi je več do dela, kak do praznoga guča.

Za koga je politika skakalna deska?

Mi bi radi znali, kak se zove tisti gospod, šteri je najprle med bojnov porabo politične prilike za skakalno desko. Te, gda so drugi trpeli po strelnih jarkaj, te je eden gospod znao dobre politične „veze“ napraviti, i si je med bojnov tak lepe peneze zaslužo, da je včasi po bojni veliko fabriko zozidao. Po bojni je iskao „veze“ z srbskimi radikali, s slovenskimi demokrati, s klerikalci, nego dukeč je narod ešče slobodno volo, je niti tristo glasov ne mogao dobiti za sebe. Gda je pa prišla diktatura, je pa naednok dobo od naroda 7000 glasov. Šteri narod je njemi telko glasov dao, toga niti on sam ne ve. Zdjaj je postao vroči pristaš J. N. S. i je ogromno dobroga včino, sebi namreč. V tom časi je odpro trgovino v Gornjoj Radgoni, küpo veliko hišo v Maribori, ka ga je koštalo skoro dva i pol miliona dinarov, odpro trgovino v Celji, zdjaj na zadnje je pa odpro veliko trgovino z avtomobili v Zagrebi. Tak veliko dobroto je v šestih letaj spravo sebi, narod je pa v teh zadnjih šestih letaj od samih dobrot betežen gratao.

Gda so se politične prilike nekoliko spremenile, se je v Belgradi vpisao v klub J. R. Z., v Soboti pa s svojov Murskov krajinov propagirao mačkovstvo. Misli si, če pride do slobodnih volitev, bo samo tak lahko zvoleni, če se pod kakšov novov firmov skrije. Zdjaj za ednok se skrivle za Budinom, i Seljačkov slogov. Murska krajina bo gotovo znala povedati, ka je to za veleznačajnoga gospoda.

Z Budinom bi radi naprej prišli.

Što i ka je Budin, pravzaprav mi sami ne vemo. Če ma kakše šole, ali nema, tüdi ne vemo. Znamo samo telko, da je svoj čas bio v službi pri sreskom načelstvu v Soboti, pa je to službo zgübo, sledi je bio zastopnik „Slovenca“ v Ptuj, pa so ga vrgli iz službe, potom je bio zastopnik združenih zavarovalnic pa šteo biti tüdi Vzajemne zavarovalnic, pa so ga vsešerom vrgli iz službe. Če je bio skoro vsešerom vrženi iz službe, so tisti, šteri so ga vrgli iz službe, že meli vzrok za to. Gda je lani prišao v našo krajino, je okoli naših ljudi troso laž, da je zastopnik „Slovenca“, indri palig, da je zastopnik Vzajemne zavarovalnice ali pa, da je tajnik J. R. Z. Stalno je pa hodo okoli Benka, v hiši notara Kodra je pa skoro stalen gost. Budin sam pravi, da sta si s Kodrom največša prijatelja. Benko je pa Budina pripelao iz Maribora v Sobotu, njemi priskrbo službo i ga pred nedavnim celo predlagao v načelstvo občinske hranilnice v Soboti. Telko znamo od Budina i od toga, što ga je spravo v Sobotu.

* Uredništvo je za te dopis ne odgovorno, a ga v celoti vzeme na znanje kak prepotrebno, pravično obrambo za lažlivo napade v M. krajini. Z ednim pa žele, da se namproti napadom i to tak lažlivo i krivičnim već ne bi trbelo zagovarjati. Vrednik.

Jako podpira Budina tüdi notar Koder, šteri si je poleg Benka gotovo največ bogastva spravo pri našem ljudstvu, zdjaj bi pa rad tüdi nekšo politično čast meo. Koder si misli, da da bi zdjaj z mačkovskim gibanjom znao nikelko naprej priti, zato Budina naprej pošila. Benko pa tüdi misli, mogoče Budin s Seljačkov slogov tüdi njemi kakši hasek prinese, zato zaednok oba podpirata Budina pa njegovo Seljačko slogu. Nam se pa tak vidi, da nazadnje tak Benko, kak Koder z Budinom i Seljačkov Slogov vred lepo na zelenoj trati obsedijo.

Politika je skakalna deska tüdi za notara Kodra.

Notar Koder jako rad pripovedavle, da je on proti Benki, ka njemi mi tüdi verjemo. Notar Koder je namreč v istini proti Benki, nego samo zato, ka bi rad on sam bio poslanec mesto Benka. Ovači pa, če gde najde priliko, da bi lahko vdaro poklerikalcaj i po našem ljudstvu, se le hitro zveže z Benkom pa tüdi z Budinom. Koder je računao, da bo s tem, če bo ljudem okoli po našoj krajini obečavao politične dobrote, spravo tem več ljudi v svojo pisarno i tak vekše dobičke delao. Poleg toga bi pa zdjaj, gda si je že veliko bogastvo spravo, jako rad vživao tüdi nikelko časti i bi rad meo nekšo oblast, ka bi lahko uradnike pa župane tak se pa ta prestavla, oblast, ka bi mogao mogoče še dr. Korošca kam nazaj dol na Hvar spraviti. Notar Koder je namreč že tüdi vse mogoče skoke delao. Najprle strašen nasprotnik klerikalcov i popov, velik Pribičevićov demokrat, je sledi, gda se je s svojimi ljudmi svado, šteo vstopiti celo v katoliško akcijo i Marijino družbo, rad bi postao tüdi vodja klerikalcov v Slov. krajini, zato je govorio tüdi na Tišini pri ustanovitvi Kat. prosvetnega društva. I gda se njemi je vse to ne posrečilo, je stopo v Budinovo kompanijo i začno širiti pri nas Seljačko slogu, misleč, da konči tü pride do kakše časti. Gda so dr. Korošca internirali, je v sokolskom domi v Soboti meo strašno oster govor proti dr. Korošci govoreč, da je to premla kaštiga za dr. Korošca. Mogoče bi Koder najraj vido, da bi dr. Korošca te obesili? Gda je pa na nekšem farofi koštao dobro vino, te je pa naednok gratao veliki prijateo farofa.

Proti komi smo mi?

Tej gospodje, šteri tak znajo se pa ta skakati, v M. krajini proti nam grmijo i gučijo, da smo proti Mački, proti Hrvatom, proti Seljačkoj slogi, proti kmeti i sami ne vejo, ka vse ešče.

Mi smo svoje stališče že večkrat jasno pa odkrito povedali: Mi smo ne proti Hrvatom i ne proti dr. Mački. Hrvatje so si v svojoj borbi za pravice zbrali dr. Mačka za voditelja, to je popolnoma njihova zadeva. Mi bomo vsikdar radi podpirali Hrvate v njihovoj borbi za njihove pravice, oni pa naj nas podpirajo v našoj borbi za naše pravice. Naš slovenski voditeo je dr. Korošec. Kak mi poštüjemo Hrvate i dr. Mačka, tak naj Hrvatje poštüjemo nas i našega voditelja. Ar so naše prilike ščista inačiče kak hrvatske i naše ljudstvo po svojem značaji i delavnosti različno od hrvatskoga ljudstva i je tüdi naš program za notrašnje ureditev Slovenije inačiči kak hrvatski za notrašnje ureditev hrvatskih pokrajin, zato ka je naš program narejeni za naše slovenske prilike, hrvatski pa za hrvatske prilike, zato neščemo, da bi se Hrvatje mešali v naše notrašnje razmere, kak se tüdi mi ne mešamo v notrašnje hrvatske razmere. Je pa tüdi dr. Maček sam javno izjavo, da v Sloveniji nema nikšega interesa, to je, da se v naše slovenske prilike on ne meša.

Zato mi vsešerom stalno povdarjamo, da smo ne proti Hrvatom, smo pa proti tomi, da bi kakši takši ljudje, kak je eden Budin, šteroga s svojimi penezi naprej rivleta Benko i Koder, med našim ljudstvom delali nepotrebno spako.

Iz vsega bi radi samo za sebe kšefte napravili.

Jasno je, da je g. Benko v tom časi, gda je bio poslanec, sebi jako povekšao svoje bogastvo, zato mislimo, bo riskirao velke küpe svojih penez, samo, naj bi ešče naprej ostao poslanec. On že zna, zakaj je Budina v Sobotu spravo. Budini se tüdi ide samo za penez, ve nema s koj živeti. Gda se je okoli naše stranke sükao, je gledao tüdi na to, kak bi mogao potom nje priti do službe, to je do dobičkov. Benko si pa misli, če Budini kakše lepe dohodke obečam, bo že delao za mene. Zdjaj za ednok, gda je Budin prazen pa lačen, bo zadosta, če Budini kakši pajšl vrže, glavno je, naj samo Budin začne dobro lajati proti klerikalcom, proti katoličanom i proti Klekli. V svojoj Murskoj krajini njemi da prostor i Budin lahko tam notri napiše vse tisto, ka njemi Benko ali pa Koder poveta. Teva gospoda namreč znata, da je pod našo čast, da bi se mi s takšim človekom, kak je Budin, šli tožit, ali pa da bi odgovarjali na Budinove butaste laži. Vsi bi pa iz toga radi napravili na račun našega ljudstva nekaj za sebe.

Našemi ljudstvu priporočamo samo, naj se pazi.

Budin lekaj hodi okoli, i med drugim tüdi prigovarja naše ljudi, naj si dajo svoje hiše sakulerati. Priporočamo našim ljudem, naj bodo pred njim previdni i posebno, naj njemi nikši penez ne zavüpajo brez zadostne garancije. Če ga je največša i najmočnejša slovenska zavarovalnica, Vzajemna zavarovalnica ne štela sprejeti v službo, je to ne včinila brez vzroka. Den za dnevom se nam hodijo ljudje tožit, da majo velke neprilike z zavarovalnicami, posebno s hrvatskimi zavarovalnicami, zato je naša dužnost, da opozorimo naše ljudi, naj bodo previdni s svojimi penezi, i naj ne delajo nikših teških pogodb posebno ešče ne s takšimi osebami, od šterih nikaj ne bi mogli nazaj dobiti, če bi kaj kvarni bili. Po Dolenskom, gde je Budin sprejemao zavarovanje, je prišlo do neprilik i tožb. Pitajte g. Lovrenčica, Primorca, ki je ž njim vküpdelao. Te gospod vam zna, dosti povedati. Čuvajte se!

Od vsej agentov za Seljačko slogu pa znajmo samo telko, da so to zvečine ljudje, šteri iščejo pri tom samo svoj hasek i bi radi iz zmešnjav našega ljudstva sebi dobičke kovali. Naša kmečka organizacija je Kmečka zveza, naš slovenski voditeo je dr. Korošec. Naročnik.

Sporod slovesnosti Marije Pomočnice v Martinišči v Soboti.

1. V soboto, 23. maja večer ob pol sedmih slovesen sprejem škofa pred Martiniščom; vdeležijo se ga poleg duhovščine tüdi zastopniki oblasti. Nato šmarnična pobožnost na prostom z predgov i blagoslovom. Zatem večerja, štere se vdeležijo tüdi zastopniki oblasti. Po šmarničnoj pobožnosti razsvetljenje zavoda i koncert godbe.

2. V nedelo na svetek Marije Pomočnice ob 7 sprejem novih članov i članic v dijaško Marijino kongregaciju; nato sv. meša i skupno sv. obhajilo. Vse to izvrši Prezvišeni gospod škof.

3. Ob 10 slovesna predga, ki jo ma Prezvišeni. Po predgi popevana sv. meša.

4. Po toj svetoj meši taki procesija, da romarje lahko pravočasno domo pridejo.

5. Ob devetih je tiha meša s kratkov predgov i več svetih meš že od 5 naprej.

6. Večernice z predgov ob 3.

7. Kapelica bo celo noč v soboto odprta i več gospodov duhovnikov bo spovedavalo v soboto.

Marijini častilci, pridite k sladkoj Mamiki i počinte si njenom sladkom maternom Srci.

Slomšekovi dnevi v Maribori.

Junija 21. pride šolska mladina v Maribor, ki jo tak goreče ljubo svetoživo škof. Ka drugo naj bi prosila pri grobi Slomšekovom, kak naj njej sprositi tiste jakosti, štere je vceplaval pokojni v srce šolske mladine, gda je še živo. Na to naj pazijo voditelje šolarov. Naj duša prva ma hasek. Za šolsko mladino je na železnici za plačat samo četrtino voznine.

Odraščeni pa plačajo polovico od 20. junija naprej, če majo izkaznico državno, ki stane 2 Din. i če majo izkaznico odbora, ki prireja slovesnost, štera istotak stane 2 Din. i se mora na železniško postaji pokazati, kak v Maribori pri odbori žigosati. Na farofaj se dobijo te izkaznice.

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Oča tišinskoga g. plebanoša mrtvi. Pred kratkim so vmrli gospoda Krantz Jožefa, tišinskoga plebanoša oča na Čajti v Burgenlandi. Gospod plebanoš so se taki popaščili k mirajočemi oč, kak so zvedli za njihovo teški beteg i se en teden mudili na domi, dokeč ne so v zemlo spravili svoj zemelski kinč. Pokojnoga dušo zročimo v pobožno molitev naših naročnikov, gospodi sini, našemi širiteli pa izražamo globoko sožalje i naznanjamo, da smo za pokojnoga opravili sv. mešo. Vsem širitelom poklonimo za dar, da se spomenemo v edni svetovi meši ž njihovih pokojnih.

Bogojina. Maja 9. je bila na župnišči doprinosbena razprava zavoljo zidanja novih štal. Navzoči so bili od strani Cerkve g. Jerič Ivan, dekan, od strani civilne oblasti pa g. dr. Bratina, sreski načelnik, pa g. Majnik, inženier iz Maribora. Seja je bila jako burna zavolo par kričavov, ki so se grdo obnašali. A pravici oč ne so mogli zavezati, podrete štale do mogli zidati. Zakaj jemle dobro ime že od nekdašljavnoj bogojanskoj fari par kričakov? Pretežna večina fare je jako dobra, poštena, bi šla v ogenj za Cerkev i njene pravice. Po par laulašaj nas nišče nede sodo, ar te mi Bogojančarje vsi obsodimo.

Beltinci. Že parkrat opažamo posnetek iz Novin, natisnjen v Slovenskom Gospodari, pod „Slov. krajina. Beltinci.“ Članki so edni isti, samo je posnemalec malo spreobrn v slovenščino. Nebi se za to šlo, či bi bilo v Gospodari natisnjeno vseli tisti teden kak v „Novinah.“ Da je pa vseli par tjeđnov sledkar, zato se z toga vidi, da si jemle nekaj glase vö z Novin. Nevemo pa, što je posnemalec, to pa znamo, da v Novine pa v Slov. Gospodara ne pošila glase edna ista oseba. Gde je pa te ta? Ali je v Beltinci?, ali pa v Maribori? Mi pesnemalci samo to povemo, da si naj članke stvarja po svojem mišljenji, ne pa po našem. Če pa to neve, pa najbole bo tiho. Ali pa naj več okoli hodi, pa za bole friškimi glasi zvedavle. — Beltinčar.

Beltinci. Naša prosveta je v nedelo 10. maja ob 3 vöri popoldne igrala v dvorani g. Sapač drama „Pod Sovjetsko zvezdo.“ Igra ma v sebi bogato vsebino. Vsaki je lejko vido raj v Rusiji, šteroga obečavlo agitatorje boljšeški pri nas. Vidili smo v prosvetnoj dvorani trpljenje ruskih duhovnikov, pa robstvo kmetov pod vladov rdečih gardistov.

Na podporo Novin je poslal č. g. Lang Jakob, klerik v misijonkoj družbi Nevst. Dev. Marije na otoki Korzika, 25 Din., in g. Sever Božidar, upravnik bolnice Novo Celje 7 50 Din. Bog povrni z obilnimi duševnimi darovi!

Dol. Lendava. Kr. banska uprava je odobrila proračun občine Dol. Lendava.

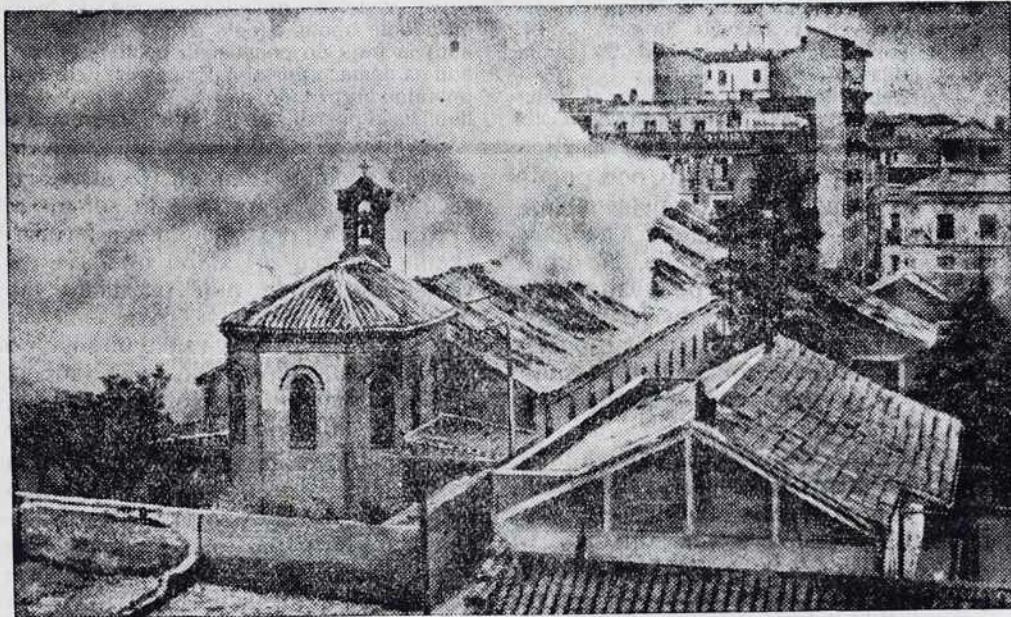
Rajnar Martin, krog 14. v M. krajini maja 10. prej izjavla, da odstoji od Novin, ar je v Agr. zajednico v Črensovcih plačao 100 Din., pa ne dobo te penze nazaj. Mi izjavlamo, da niti od Rajnara, niti od našega širitela v Krogi nesmo dobili na znanje, ka bi što od Novin odstopo. Ka Agrarne zajednice nega v Črensovcih, to pa itak vsako dete zna. Iz vsega toga se vidi, da je gornji glas M. krajine, odnosno Budinove „Gospodarske Sloge“ edna navadna laž. Ednoga poštenoga človeka so šteli na trnek zgrabiti nešteti, a so debelo laž zgrabili, ki so jo sami skovali.

Za polovično voznino lahko pridete v Ljubljano od 30. maja do 8. junija. V teh dnevaj je najmre sproložešnji velesejem v Ljubljani. Ki ma dugši poseo, lejko čaka do 16. junija i te potuje nazaj, polovična voznina tak dugo vala.

Slavesnost Marijine družbe v Črensovcih. Dnes tjeđen, 17. maja je blagoslovo g. Zadravec Matjaš, župnik, voditeo Marijine družbe novo zastavo Mar. družbe. Pred blagoslovitevov je meo lepo predgo od Marijinih jakosti i dužbenkam jasno povedao, da je dužnost njihova 1) Marijo častiti, 2) Marijine jakosti nasledovati. Po blagoslovitvi je bilo sprejetih 11 novih družbenic. Popoldnevi je bila lepa prireditev družbenic v Našemi Domi. Botra zastave je bila gd. Vuk Helena iz Chicage. Pri predstavi je prvi pozdravo matere g. župnik Zadravec i njim je pred oč postavo njihovo visoko poznanje, štere sam Bog obiskava z svojim darom, z nedužnim detetom. Za tem so družbenice spevale par pesmi, duet gd. Korenova i Ciganova i prva tjeđi solo. Deklamirali sta družbenici Kolenkova iz Črensovec i Koštrcova iz Žižkov.

Igra „Goslarica naše ljube Gospe“ je sledila za tem. Iz srca želemo, naj ostane nedužno veselje v srcaj naših mladenk stalno.

Tišina. Novo sv. mešo bo darüvao pri nas občinskoga delovodje g. Gabor Janoša sin, Alojzij iz Petanjec, julija 12.

Cerkve na Španskem gorijo. Pred sebov vidimo goreti cerkev Los Angeles v Madridi.

Laži, štere se dajo ošlatati. V Mur. krajini je g. Budin pisao, ka se že 30 let pobira na Dom sv. Frančiška. Istina je pa, da se zdaj spoj ne pobira že dugši čas zavolo krize i pobiranje se je začelo komaj pred osmi leti, prvi prostovolni dar je pa poklonjen pred desetimi leti. Vse to posvedoči listine i knjige. — Druga takša laž je, ka smo prej g. Budini ponujali 50 par od vrste, če bo pisao v Novine. Istina pa je, da je on teliko proso pa ešče drugo podporo, a mi smo njemi odgovorili, da nikomi ne plačujemo za dopise, njemi tjeđi ne i podporo davati iz male penzije ne moremo. Iz toga lejko na dlan i vidijo naši lüđje, kakše laži je zmožen g. Budin povedati i kakše laži je zmožna M. krajina natiskati. — Novine.

Za kake slučaje se lahko zavaruješ pri Karitas? „Karitas“ je pravo ljudsko zavarovanje, ki mu je namen, priskočiti ljudem na pomoč v najbolj kritičnih življenskih okoliščinah. Take okoliščine so zlasti tri: a) poroka, b) starost, c) smrtni slučaj. V teh treh slučajih je denar neobhodno potreben. Kot ljudsko zavarovanje je „Karitas“ uvedla trojno zavarovanje. Pri njej se lahko zavaruje: dote, starostna preskrba, posmrtnina. Koliko je staršev, ki v teh hudih časi svojim otrokom ne morejo dati dote. Če bodo zavarovali pri „Karitas“ doto svojih otrok, se to ne bo zgodilo. Koliko je starcev in stark, ki so na stara leta, ko ne morejo delati, največji reveži, ker si za oskrbo niso prihranili denarja. Če se bo vsakdo pravočasno zavaroval pri „Karitas“ za starost, bo na stara leta vsak oskrbljen. Koliko je takih, ki imajo v slučaju smrti svojca poleg žalosti še to nesrečo, da nimajo denarja za kritje pogrebnih stroškov, v slučaju smrti očeta ali matere pa še večjo nesrečo, da ostanejo popolnoma neoskrbljeni. Če se bo vsakdo pravočasno zavaroval pri Karitas za slučaj smrti, bo svojem ob svoji smrti prihranil mnogo grenkih trenutkov. Oglasite se čimprej pri zastopnikih Karitas, ki jih dobite skoraj v vsaki župniji, ali pa pri vodstvu Karitas v

Mariboru (Orožnova ul. 8) in zavarujte sebe in svoje. S tem boste storili sebi in svojem največjo uslugo, ker boste rešili sebe in njih mnogih skrbi.

Noršinci. V četrtek 14. maja je v ormoškom špitali vmro tukašnji velegledni i poštuivani kmet i gostilničar v Soboti gospod Banko Štefan. Kak je bio priljubljeni med prostim lüdstvom i intelegencov, svedoči pokop, šteri se je vršo v soboto 16. maja ob ogromnoj vnožini prostoga naroda i intelegence. Pokopne obrede je vršo domači ev. župnik gosp. Kovač, v asistenci dva sosedniva župnika. Pokojni zapušča žalüjočo ženo, mater i štiri neodrasle dece. Naj počiva v meri. Žalüjočoj družini pa naše globoko sožalje.

Grad (G. Lendava.) Vse se pripravla i se gible na neko novo slavnost, na blagoslovanje novoga gasilskoga doma, ki bo dne 7. junija. Te novi gasilski dom bo lepota i kras za naš gorički kraj. Moramo pa tjeđi biti iz srca zahvalni našim gasilcom, ki so se žrtovali i delali, da bi te dom ne samo v lepoto bio našemi kraji, nego tjeđi na pomoč vsakšemi ponesrečenci. Zato naj njim bo vse v čast i poštenje za njihove trüde. Bog nam pa daj na določeni den lepo vremen, da se vsi lahko zberemo pri blagoslovitvi okoli toga doma, gasilcom pa izkažemo zahvalnost za njihova lübezni puna dela, ki so skoro iz ničesar zgradili Bogi na čast i nam na ponos tak lepi dom. —

bi mogla spadno. Po tom njihovom guči bi morala vlada najmenje vsakšiva dva tjeđna spadnoti. Nasprotniki takše govorice namenoma razširjavlejo, da bi na te način raztrosili med lüdstvom nezavüpanje do zdajšnje vlade. Zato ponovno povemo, da je zdajšnja vlada popunoma trdna i se bo držala najmenje do prišestnih volitev, štere pred drugim sprotoletjem ne bodo, če se ne bi kaj izrednoga zgodilo. Že zdaj pa skoro tjeđi naprej lahko povemo, da bo ta vlada ostalo tjeđi po volitvaj v glavnom takša, kak je zdaj, mogoče se samo nekoliko razširi ešče z drugimi političnimi strankami.

Dr. Maček se približavle JRZ. Izgleda, ka iz tiste združene opozicije, štero že edno leto delajo, nikaj nede. Demokratje se nikak nemrejo sporazmeti z Mačkovci i se Mačkovci lüđje čiduže bole nagibajo k politiki zdajšnje vlade i k stranki JRZ. Če pride do toga, da dr. Maček s svojimi lüdm stopi v JRZ., smo jako radovedni, kam se bodo potom obračali tisti lüđje, šteri pri nas na svojo roko ščejo biti vekši Mačkovci kak je dr. Maček sam. Znano je namreč, da se za Mačkovo gibanje cukajo pri nas z velke večine samo takši lüđje, šteri so že od nigda bili sovražni dr. Korošci, cerkvi i duhovščini. Komunistično gibanje je zednok pri nas ešče prepovedano, zato pa zdaj vnogi svoje protiverske misli radi skrivlejo za Mačkov kaput.

Francoski maršal obiskao našo državo. Preminoče dni je obiskao Romunijo i našo državo francoski maršal Franchet d' Esperey.

Zakaj je Murska krajina gratala mačkovsko glasilo? Lüđje nas spitalvejo, kak je to, da so gospodje okoli Murske krajine tak prek noči obrnoli svoje kapute i v Murskoj krajini nazivlejo dr. Mačka za predsednika i propagirajo hrvaško Seljačko slogo v našoj krajini. Na to bomo dali v najkračšem časi malo obširnejši odgovor, da bodo naši lüđje dobro znali, komi je politika skalalna deska i što si je obdržao največ podlosti, kak se Murska krajina jako lepo izraža.

Jutrovske rože v Murskoj krajini. Med našimi slovenskimi časopisi je znano ravno ljubljansko Jutro, da če le more gde, posadi v svoje papere kakšo rožo proti veri, cerkvi i duhovščini. Murska krajina, štera je s svojim uredništvom jako v rodi z Jutrom, čiduže večkrat rabi izraz „katoliški“ v jako zaničljivom pomeni. Tak pomali se bomo že izkazali što smo, pa ka smo, čiravno drugoč jako pobožno oč zasüčemo! Jeli?

Italjani so Abesinijo proglasili za svojo i svojega kralja za abesinskoga casara. Zveza narodov te proglasitve za ednok ešče nešče pripoznati i vstraja na tom, da je Italija po krivici napadnola Abesinijo i da Abesinija zatoga volo nemre pripadati Italiji.

ZDRUŽENJE TRGOVCEV v DOL. LENDAVI obvešča svoje člane, da se je s svojo pisarno prese-lilo iz hiše št. 83 v hišo št. 65 v Dolnji Lendavi t. j. v hišo g. Freyer-a. Uradne ure ostanejo iste: ob delavnikih pred-poldne od 8 do 12 ure.

Dražba gramoz

se bo vršila dne 26. maja 1936 ob 9. uri v pisarni odbora. V pisarni se dobijo tudi vsa potrebna pojasnila.

SRESKI CESTNI ODBOR Murska Sobota.

Razpis službe.

Občina Lendava, srez dolnjelendavski razpisuje pragmatično mesto občinskega delovodje. Šolska izobrazba: popolna srednja ali tej enaka strokovna šola z zaključnim izpitom, najmanj triletna praksa v upravni službi in popolna samostojnost v občinskih poslih.

Pravilno kolkovane prošnje, opremljene z listinami po čl. 7. in 8. uredbe o občinskih uslužbencih, je vložiti tekom enega meseca po objavi tega razpisa v „Službenem listu“ pri tej občini.

OBČINA LENDAVA, 14. maja 1936.

Politični pregled.

Organizacija JRZ v celoj državi tak lepo napreduje, da bo v začetki junija že obdržani velki strankin kongres v Belgradi za celo državo.

Gda bodo občinske volitve. V jeseni, oktobra meseca se bodo vršile občinske volitve. Vüpamo se, da se bodo te volitve vršile že po novom volilnom zakoni tak, da bo posamezna grupa v občini dobila sorazmerno telko odbornikov, kelki del volilcov si bo priborila.

Banovinski zbor stranke se je vršo prvejšo nedelo v Ljubljani šteroga sta se vdeležila iz naše krajine g. poslanec dr. Klar i g. banski svetnik Bajlec. Na zbori je podao obširno politično poročilo g. minister za notrašnje zadeve dr. Korošec.

Vlada je trdna. Nasprotniki zdajšnje vlade od časa do časa stalno davlejo zdajšnjoj vladi termine, gda

Invalidska podpora.

Kraljev. banska uprava dravske banovine.
VI. No. 15. 124/1 Ljubljana, 18. IV. 1936.
Invalidska podpora po uredbi z dne 1. IV. 1936.

Vdova, ki je in dokler je v aktivni državni ali samoupravni službi ali uživa svojo osebno pokojnino, nima pravice do invalidnine za svojo osebo, marveč ima pravico le do prejema invalidske podpore za otroke:

a) Za katere ne prejema hkrati s svojo plačo ali pokojnino rodbinske doklade.

b) Oziroma tudi za otroke, za katere prejema to doklado, toda pod pogojem, da otroci ne prejemajo rodbinske pokojnine po svojem očetu.

Po invalidskem zakonu od 1. 1925. so imele sirote umrlih vojnih invalidov s 50% nesposobnostjo pravico do invalidske podpore. Invalidski zakon od 1. 1929. jim je ukinul to pravico. Z novo uredbo so dobile te sirote spet pravico do invalidske podpore.

Invalidski zakon iz leta 1925. je odredil, da imajo otroci, ki so umsko ali telesno popolnoma nesposobni za pridobivanje, pravico do invalidske podpore tudi po izpolnjenju 16 leta starosti, in sicer dokler traja ta nesposobnost. Invalidski zakon od leta 1929. je omejil to pravico samo do dopolnjenega 16 leta starosti, ne glede na njihovo nesposobnost. Z novo uredbo so zadobili taki otroci spet pravico do invalidske podpore, pod pogojem, da so brez lastne krivde in pred dopolnjenim 16 letom starosti postali umsko in telesno popolnoma nesposobni za opravljanje katerega si bo di posla.

Do 1. aprila 1936. se je smatralo, da so vojni invalidi IV. do IX. skupine, ter rodbina in starši slednjih, siromašnega stanja le, ako niso plačali več kot 120 Din. letno na ime osnovnega, neposrednega davka od zemljišča, zgradbe, obtri, poklica in glavnice. Nova uredba je zvišala ta cenazus od 120 na 170 Din. letnega osnovnega neposrednega davka in vrnila tem osebam pravico do invalidnine, invalidske podpore in denarne pomoči in to na ta način, da prejemajo one osebe, ki ne plačajo več kot 120 Din. osnovnega neposrednega davka, 100% predvidenih invalidskih prejemkov, osebe, ki plačajo skupaj od 120 do 130 Din. 90%, osebe, ki plačajo od 130 do 140 Din. 80%, osebe, ki plačajo od 140 do 150 Din. 70%, osebe, ki plačajo od 150 do 160 Din. 60% in osebe, ki plačajo od 160 do 170 Din. po 50% predvidene invalidnine.

Z novo uredbo se priznava onim vojnim invalidom, ki so postali nesposobni radi boleznimi, pravica do invalidnine in do ostalih vrst zaščite in pomoči po invalidskem zakonu, če se je ugotovila njihova nesposobnost do 17. maja 1923. in če je slednja zna-

Pisma naših z tujine.

Kolenko Agica, Vimille, Francija, iz Črensovca: Preč. g. urednik! V Jezuzovom i Marijinom imeni Vas pozdravljam. Ne lepo od mene, da ne sam se od Vas poslovala, odpustite mi, čas ne mi je dopuščal. Mariji sem se zročila v bojazni pred potjov i službov, pa sem ž Njenov pomočjov srečno prišla i v jako dobro katoličansko hišo. Da se jezika navčim, prosim tudi Marijine pomoči. K sv. meši idem vsako nedelo. Naročim si Novine i Marijin list. Prosim Vas g. urednik, molite za mene, ka zdrava na duši i teli se povrnem domo. Pozdravljam Vas, g. župnika i g. kaplana pa sestrice iz Marijine družbe i te prosim, naj molijo za mene, ka pridem še ednok v njihovo sredino. O, kakša

SPORT.

Dne 28. junija 1936. bo svečana otvoritev novega igrišča S. K. MURE v Murski Soboti „Stadion Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja“, pod najvišjim pokroviteljstvom Nj. Vel. Kralja Petra II.

Častno predsestvo so prevzeli gg. Predsednik ministrskega sveta dr. Stojadinović; notranji minister dr. Korošec; minister dr. Krek; minister vojske in mornarice arm. gen. Marič; minister za telesno vzgojo naroda dr. Rogič; ban dravske banovine dr. Natlačen; nar. poslanec Benko in župan Hartner.

Spored svečanosti bo zelo obširen in zanimiv.

Prometno ministrstvo je dovolilo za to prireditve polovično vožnjo za II. in III. razred vseh potniških in brzovlakov. Posetniki kupijo na odhodni postaji celo karto in legitimacijo po Obr. K. 13, ter se vrnejo brezplačno. Morajo pa dati legitimacijo žigosati ob priliki svečanosti pri S. K. Mura. Polovična vožnja velja v Mursko Sobotu od 24. do 28. junija za povratek pa od 28. junija do 3. julija 1936.

Izrabite to ugodno priliko in si oglejte mašo Slovensko krajino in središče iste.

šala najmanj 80%. Vse to pod pogojem, da se ugotovi pri zopetnem nadpregledu, ki se bo opravil, najmanj 80% nesposobnosti, nadalje, da so bili taki invalidi prevedeni po invalidskem zakonu iz 1. 1925., ter da so predložili uradne podatke o svoji nesposobnosti pristojnim oblastem najdalje do 17. maja 1923. Isto velja tudi za njihove rodbine.

Z novo uredbo se priznava pravica do državne zaščite in pomoči onim vojnim invalidom, ki so se onesposobili o priliki vojnih operacij 1. 1913. po Balkanski vojni, kakor tudi rodbinam in staršem onih vojakov, ki so o priliki teh operacij padli, umrli ali se izgubili.

Nova uredba ureja tudi podaljšanje roka po § 108 invalidskega zakona. Vse take osebe, ki so bile dolžne v smislu § 104 invalidskega zakona od 1. 1929. radi priznanja pravice do invalidnine, ali radi drugih vrst zaščite in pomoči, predvidenih v § 6 invalidskega zakona od 1. 1929., prijaviti invalidskemu sodišču do 31. decembra 1929., a so zamudile ta rok,

tolažba mi je bila Marijina družba. Pozdravljam tudi očinsko hišo z vsemi domačini, ves rod i celo Slovensko krajino.

Edšid Trezika, Gederovci, iz Francije: Oh, kak vesela i srečna sem se počutila, gda sam Vüzemske svetke dobila 1 številko Novin esi v tujino. Na veliko tolažbo so Novine nam izseljenom. Za nekaj dni sem pa dobila 4 Mar. Liste. Bog plačaj za trūd!

Častita sestra Jug Cerinija, Gederovci, iz Japonske piše svojim domačim, da je vesela sprejela Marijine Liste. Po dugo poti so pa platnice raztrgane prišle ta. Ar je ona siromaška misijonarka, prosi da nekaj plača liste za nje.

Slovesni praznik Marije Pomočnice na Rakovniku v Ljubljani

se letos obhajlo v nedeljo dne 24. maja. Na predvečer praznika se vrši ob pol 8 zvečer akademija pri lurski votlini, nato procesija s svečami. Ob 9 bo svetišče bogato razsvetljeno. Od 11 do 12 ponoči je ura molitve pred Najsvetejšim z govorom. Cerkev je vso noč odprta. V nedeljo se začne sv. maše že ob 4. Ob pol 10 je pontifikalna sv. maša. pri kateri poje zbor gojencev in bogoslovcev ob spremljavi orkestra. Petje bo oddajala ljubljanska radijska postaja. Po slovesni sv. maši se vrši shod salez. sotrudištya pri lurski votlini. Ob pol 12 je zadnja sv. maša.

Popoldne ob pol 4 je govor v cerkvi, nato slovesna procesija s kipom Marije Pomočnice. Med procesijo se pojejo lavret. litanije in Marijine pesmi. Nameščen bodo zvočniki, tako, da bo slišati govore in petje iz cerkve tudi zunaj na dvoriščih in daleč na okrog po okolici. Romarji se lahko poslužijo nedeljske polovične vožnje, ki velja od sobote popoldne (ozir. že od 11 za odhod) in traja do ponedeljka popoldne (za prihod na domačo postajo). Zahtevajte nedeljsko povratno karto, ki je pa ne smete oddati na ljubljanski postaji, ker jo rabite za povratek.

morejo sedaj v roku od 6 mesecev, računano od 1. aprila 1936. naknadno predložiti prijavo pristojnemu invalidskemu sodišču pri štabu oblastne divizijske komande radi priznanja teh pravic. Opustitev tega roka ima za posledico zastaranje vsake pravice po invalidskem zakonu. To velja tudi za one vojne invalide, ki so bili radi rane, poškodbe ali pohabe priznani za take po invalidskem zakonu od 1. 1925. in so po tem zakonu dobili odkupnino invalidnine, a se niso prijavili pristojnemu sodišču, da jim prizna pravico do protez in drugih ortopedskih pripomočkov, brezplačno zdravljenje in vožnjo.

Naroča se, da priobčite prednje na krajevno običajen način vsem osebam zaščitenim z invalidskim zakonom, da bi mogle pravočasno zopet zaprositi za sojenje, oziroma predložiti prijavo radi priznanja vseh pravic, določenih v invalidskem zakonu.

Po pooblastilu bana, načelnik oddelka za socialno politiko in narodno zdravje: Dr. Mayer, s. r.

Čudežna maša.

V svojih dni temnem viharju iskal luč sem — na oltarju . . . Ko prišel sem do spremenjenja hlastno, oči zazro mi čudo veličastno:

Na desnici Očetovi Jezus sedi, v desni zlato žezlo drži: v to se je spremenil trst sramotenja, v znamenje kraljevskega življenja . . .

Sveto glavo — čudo nezaslišno — kakor znamenje ne izbriso, več ne ovija ostri venec, nego zlati, kot plamenec . . .

Petere rane pa blestijo, Kot rubini cvetoči rdijo — Telo presveto objema mavrica, ker je iztekla zadnja kapljica . . .

Le malo pod Njim pa Marija stoji, v levici ji lilija krasna dehti: glej, pritisnila jo je na srce, ker ga je odprlo neizmerno gorje,

Ko je pod križem Gospodovim stala in umrlega Sina na rokah držala v gasnoči večer in v pretemno noč, ki jo je v poldan preustvarila božja moč.

Še sveti vsi so tukaj, v sočni svetlosti, joj, še s telesi neizrazno poveljani . . . „Vedno misli, da čaka to vas!“ je kriknil preradostne večnosti glas . . .

Pošta.

Fujs Jožef, Motovilci 41. Tvojo želo spunimo letos i k leti. Potem se moraš znova javiti. — V. A. Ljubljana. Pozno sprejeli. Pri tej priliki se uvrsti. V počitnicah prinesite, smo že založeni do tistimao. — Lang Jakob, Vico, Corse. Mohorske knjige naročili i plačali za 2 leti. Ostalo ešče 25 Din. za podporo Novin. Bog povrni! — Lepoša Ana, St. Colombe. Din. 176 sprejeli. Prosim odgovor, kak naj te penez razdelimo. — Berden L., Buenos Aires. Prva pošilave se je mogla zgubiti. Smo drugič poslali veliki Mar. List. Kalendarov več nemamo. — Gerenč Martin, iz Francije. Din. 64 sprejeli. — Zelko M. r. Rous. Črensovci 97. Moži to piši v Francijo. On, da te visoko poštuje, ti prošnjo posluhne. — Fujs Marija. A la Bessede. Brat plačao 50 Din. za Novine. — A. A. B. Dali ide občinskim odborikom dnevnica i to 25 Din., če ide v Lendavo, naj se pita pri občini. Občinski odboriki se morajo ravnati po občinskem zakonu, ka njim te dovoli, njim je dovoljeno. Ka delavac celi den težko delo opravlja za 12 Din., je velika krivica. Gda se jasno vze zve, te se nas naj obvesti.

Banque S. Baruch

et Cie, 11. Rue Auber 11. Paris - 9 e.

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrš vse bančne posle najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-7

Vajenca sprejemem

za stolarsko (mizarsko) obrt. PETEK ŠTEFAN, LIPA hš. 146.

Svoji materi!

Pusti aprilski dnevi so minuli. Prišel je veseli maj. Vse je razgibano, vse v cvetju, vse v smehu. Komaj se zbudiš, že ti žvrgoli tudi med visokimi, sivimi, gluhimi mestnimi stenami, kjer sicer ne vidiš podnevi razen mrkih obrazov po ulicah hitečih ničesar, ptiček, ki se skriva podnevi vročini . . . Zunaj mesta vse zeleni, vse se veseli, in ni čuda, da prima tudi človeka, ki mu čas dopušča le zdaj, zdaj malo svežega diha v prosti naravi, čudovita sila; kar zavriskal bi, pozabil na vse gorje, na vse prerivanje in lov za kruhom, za vsakdanjim trdim kruhom . . .

Ob taki priliki se spomnim marsičesa, a najraje, kako je lepo bilo doma, kako so lepo tamkaj ptiči peli; vsakega sem že po glasu poznal; — a kar je najlepše, najprijetnejše: tam je bila domača sreča, sreča otroka brez grenkega tujega kruha; še mi ni bil znan zavidiljiv grizljaj ob tuji mizi, ampak povsod so mi vsega v izobilju sipale dobrotljive mamine roke. Poreden sem bil, kazen mi je pretila, a mati me je zakrila; napak sem kaj storil, mati me je le svarila, in njeno oko je povedalo vse: vse je poveda-

lo; tudi, kako jo boli, a jaz tedaj tega nisem razumel.

Šele zdaj, ko sem zdoma, vem, kaj si mi bila, mati. Naj ptički v gaju še tako pojejo, ni to tvoj glas; naj se še tako vse smeje okrog mene, ni to tvoj nasmeh . . . In tedaj, ob prošlem času v zelenem gaju te vidim, kako skrbno delaš in pripravljáš vsakdanjega kruha, pa še kaj odložiš, da daš sinu, ko se vrne. Vidim te, mati! Leta so ti izpila lica, a še se smejejo; čelo je dobilo rahle gube — pod njim skrbne in dobrotljive oči. Rdeči robec na glavi mi pravi, da si to res ti. Oprta si ob vratih. Večeri se! Doma polno dela. Živini bo treba dvoriti, za otroke bo treba večerje. Ves dan si delala, zdaj pa še skrb, kaj daš v lonec. Francek že sitnari za večerjo. Ves dan je sejal pesek in prodajal z Vincekom peščenega kruha za suho listje, a zdaj hoče večerje; dremlje se mu. A ti, kakor da ga ne slišiš. Tvoje oči so nekje daleč. Tvoje misli romajo. Za hčerjo gredo v svet, za sinom, čez gore in dol. Tam nekje v velikem mestu je. Dela in gara, prodaja tujim ljudem svoje moči, svoj razum in prostost, samo, da mu ne bo treba rotiti skopo grudo za sto-krat prisluženi kruh. Pa se zaveš! Ču-

dno veselje se ti razlije po obrazu, tvoja roka seže v žep, nikdar ni prazen — in malček že drži v roki kruha, ki si ga bila vzela s seboj na polje, pa ga niti pojesti nisi imela časa. Pa ni dobil Francek samo kruha; sklonila si se, ga vzdignila k sebi, motrila dolgo, kot bi spraševala nečesa njegove nedolžne oči, — a živina muka, delo sili — pritisneš ga k sebi in praviš: „Tudi ti boš šel za njim.“ Nato pa na delo. Vsa mlada si in gibka. Nič več nisi zamišljena. In kmalu se ti razvežejo misli v veselo pesem.

Oče se vrne, Vas zgaran je. Oral je ves popoldan. Ne zljubi se mu govoriti. Izprega in privezuje živino.

Nato pa v kuhinji: „Kaj še ni ničesar kuhanega?“ „Saj sem pravkar komaj domov prišla“, si drzneš odgovoriti.

Ogenj prasketa v peči, vmes se tudi le solzi; ni dovolj suhih drv. Oče primakne stol in misli. Mati pa dela, dela . . .

Popoln mrak. Tam nekje še kriče otroci, a na oni strani vasi pri Bokani pojejo fantje, pasji lajež moti že tako neubrano petje. Druga za drugo se prižge zvezdice, luna pripelje svoj voz na nebes. Kmalu utihne vse.

Pri nas pa sede pri mizi: mama,

ata, Sefika, Francek.

Veliko skledo kaše imajo pred seboj. Žlice trudno stružejo po veliki skledi. Prileže se po napornem delu.

Zdaj šele se razveže očetu jezik. Vse pove, kako bo tu, kako tam, kaj bo sejal pri Vidonju, kaj na bregu. Polno načrtov; mati posluša, prikima zdaj in zdaj; spet ji romajo misli. In kakor, da je uganil, de oče:

„No vidiš, taki so. Zdaj ti še pisali ne bodo, ko so malo v svet prišli.“

A mati zagovarja, polno vzrokov ve, časa da nimajo, preveč dela je in v svoji skromnosti še pristavi, da je škoda denarja. — Tedaj pa privleče iz nedrij lepo zavito in snažno pisemce. Dobila ga je na njivo. Iz tujine je. Sin piše. Oče prečita. Obraz se mu zjasni. Le hvaležen pogled mu splava na mater. Odide, da si spočije trudne ude, a mati poklekne v kot, pred Mater božjo in moli, moli, pozno v noč. Sam Bog jo sliši in jo bo uslišil.

To sem napisel na dan, ko sem slišal gnilo, puhlo hvalo ženam, ki niti ne vedo, kaj je prava mati in jim je kavarna ter zabava več kot skrb za otroke — svoji materi iz hvaležnosti Vran.